

Abonamentele

Pentru Sibiu:
1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:
1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:
 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Ianuarie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual pre lungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'a trimis ziarul până acuma.

Administrațiunea ziarului „Tribuna“.

Sibiu, 30 Decembrie st. v.

Încă nu trecusem bine peste sărbătorile Crăciunului și „Budapester Correspondenz“ a început să alarmeze. De sciri alarmătoare de altminte, este acum un timp bunice, nu am prea dus lipsă. Într-o formă atât de oficioasă însă și, am mai pute adauge, în mod atât de accentuat, din câte se perondaseră până acum, n'a fost nici una.

O seamă dintre celelalte oficioase din monarhie, de dincoace și de dincolo de Laita, după obiceiul oficioaselor, n'au întârziat cu stempărarea alarmei. Dicum o seamă dintre celelalte oficioase, deoarece-ce, bună-oară, primul oficios din Budapesta, „Pester Lloyd“, publică în ziua următoare scirea din „Budapester Correspondenz“ la loc de frunte și fără de comen-

tar. ceea-ce după raporturile, în care se află ziarul față cu guvernul unguresc, „cel normativ în monarhie“ și nu arare-ori și față cu guvernul central dela Viena, are să însemneze ceva. Are să însemneze cu atâta mai virtos, cu cât signalul din „Budapester Correspondenz“, de nici o parte n'a fost desavovat din toate puterile, ci după-cum s'a mai dīs la alt loc, și în alt număr, dar' în ziarul acesta, numai „cam cu gura de jumătate“.

Cetitorii nostri știu despre ce este vorba. În numărul premergător am arētat și noi ce a dīs „Budap. Corr.“ Cu toate aceste s'ar putē afla vre-unul, care sē-și pună întrebarea și sē dīc: pentru-ce sē fie comunicatul oficios menționat alarmător? Conține el cumva vre-o declarațiune de războiu?

De loc nu. Din contră, comunicatul începe prin a exprima bucuria, că se consideră de o garanță nouă a păcii aprobarea, cu care a fost primit discursul de anul nou al ministrului-president Tisza — afară de Petersburg — în toată Europa.

Așa este. Comunicatul începe cu o frasă de tot pacinică. Urmează în dezvoltarea lui în același ton pacinic. Nu amenință nici într-o parte, nici într-una din părțile sale; dar' am vădūt, că poartă grije de datorința administrațiunii armatei noastre, sē „provadă pentru o mare parte a armatei (noastre), și pe timp mai îndelungat, cât mai în grabă, cu articolii de proviant și de montură, toate acele teritorii mărginașe, care pot forma câmpul de luptă al vre-unui viitor războiu.“

Pentru-ce?

Fiindcă „în fața dispozițiilor militare, ce se simte îndemnată a le face o mare parte dintre vecinii nostri, ne ținem de o patriotică datorință a arēta, că o mai departe privire în neactivitate din partea noastră se pare cu totul inadmisibilă.“

Cu alte cuvinte, comunicatul nu amenință pe nimenea cu nimica. Spune însă

destul de clar, că sūntem amenințați. Și este lucru foarte firesc, că nu putem în fața ăstorfel de enunțațiuni oficioase, ca patrioți adevărați și sinceri, sē fim atât de flegmatici, cu atât mai puțin sē simulăm a fi flegmatici, încât sē nu luăm decât ca croniciari o notiță simplă despre dīnsele.

Noi însă ne punem, cum vedem făcēnd multe dintre zīarele compatrioților nostri maghiari, întrebarea: va fi pace sau războiu? Nu ne punem întrebarea aceasta, pentru-că nu în sferile noastre are sē se decidă acest lucru. Sūnt sfere, în care nici compatrioții nostri maghiari, ori-cât 'și-ar da aerul, nu sūnt normativi. Și aceste au sē decidă. Nu pentru-că dl Tisza dīce că va fi pace, va fi pace; nici pentru-că dīnsul va dīce, că va fi războiu, va fi războiu. Așa ceva decid interesele monarhiei austro-ungare, sau interesele monarhiei Habsburgilor, s'ar putē chiar și preste voia compatrioților maghiari, după-cum s'a mai întemplat.

Dacă totuși comunicatul oficios se folosesc de firma dlui Tisza, atunci de sigur o face pentru un fel de pregătire, sau pentru un fel de captațiune, de care elementul compatrioților maghiari trebuie să are lipsă în momente anumite pentru excitarea patriotismului. De astfel de excitări elementul român nu are lipsă. În sinul acestui element focul sacru al patriotismului arde neîncetat în toate împrejurările.

Din cauza unor administratori imbecili ai țerii, patria astăzi nu ne este mamă dulce. În loc sē ne adune și pe noi la sinul ei, ca pe fiii sei, ne alungă, ba ne porecesce și de străini.

Noi însă cu toate aceste o considerăm de mamă dulce și dacă se vor implinī cele-ce se vēd a le presupune „Bud. Corr.“, o vom apēra ca nisce fii adevărați, ca și când ne-ar tracta așa după-cum se cuvine.

Așa am învățat dela moși și strămoși și se vede că nu am învățat rău.

De multe-ori ni s'a dīs, că sūntem spirite cu sentimente de sclavi, căci spriginim o monarhie, în care sūntem desconsiderați și lăsați pradă și batjocură acelora, față cu care odinioară am apērat-o.

Aceia care dīc și raționează așa, uită, că dacă nu era și nu se întăria monarhia aceasta, ci se întăria una turcească sau moscovită, ce s'ar fi ales de Români. Înse noi anticipăm.

Dela un comunicat oficios până la un războiu declarat oficial, chiar și în timpul telefoanelor, este o distanță bunicecă. Poate că este o distanță foarte mare, la capētul căreia nu trebuie sē bubue tunul războinic, ci poate sē se audă posauna păcii.

Multe se pot pe lumea aceasta.

Atențiunea atrasă asupra mersului lucrurilor, cu toate aceste, nu strică. Ca mâne întrăm într'alt an. Cel puțin sē avem conștiința, cum?

O rezervă.

„Sē așteptăm în toată liniște a“, — am dīs alaltă-ieri, și din aceasta oficioșii din Cluj trag concluziunea, că ne-am schimbat atitudinea politică, ba, ceea-ce e mai mult, că ne aruncăm dintr'un extrem într'altul.

„Neavēnd, — dīc ei despre „Tribuna“, — în dosul ei nici partid, nici vre-un temeu real, atīrnă după împrejurări în aier. Câte-odată sloboadă frēul fantasiei și al pasiunii ce aspiră la pungile cetitorilor nemulțumiți, altă-dată îl ține, stă nehotărītă, ca acum . . .“

Care va sē dīcă oficioșii din Cluj admit, recunosc, afirmă, susțin chiar ca argument adus contra noastră, că cetitorii nostri sūnt nemulțumiți și că trebuie sē slobodim frēul „pasiunii“ și al „fantasiei“, dacă voim, ca ei sē bage mâna în pungă, pentru-ca sē ne ajute a susține „Tribuna“.

Nu ne știm a mărturisī, că ei au dreptate.

„Tribuna“ nu a fost întemeiată și nici e susținută de vre-un „partid“,

Foița „Tribunei“.

Omul necăjit.

— Poezie din anul 1830. —

Mânce-te pustia lume!
Chiar adevērat 'ți-oiu spune,
Că în tine nu e nime,
Ca sē aibă de tot bine.

De are bine de-o parte,
Nu are de celelalte;
De are bine de două,
Nu are de opt sau nouē.

Ear' unul are de toate,
Dar' nu are sănētate,
Altul are sănētate,
Dar' n'are multe de toate.

Unu-i cu multă avere,
Dară nu are muere;
Tot binele-'i prisosescē,
Dar' nimica nu-'i țignescē.

Unu-i eară cu muere,
Nu poate trăi 'n plăcere,
Că numai ceva de-'i dīce,
Gata-i de cap sē-l apuce.

Sūnt unii de trăiesc bine,
Se vījesc bine 'ntre sine;
Dar' nu au feciori, nici fete,
Oh! și vai! rău le țignescē.

Sūnt unii de au de toate,
Muere, feciori și fete;

Ear' de sūnt acei prea mulți,
Numai sē stai sē-'i ascuți!

De sūnt acei mititei,
Oh! mișei și vai de ei:
Unul cere de mâncat,
Altul strigă: „du-mē 'n pat“.

Atâta cirobotesc,
Pe părinți îi necăjesc,
Cât stau sē se ducă 'n lume,
Sē nu le-audă de nume.

Ear' de-'s pruncii mărișori,
Ori sūnt fete, ori feciori,
Nu ești de fel odihnit,
Sē fi de necaz scutit.

Feciorii, dacă-'i însori,
Cu feciori capeți nurori,
Nora-i tot nor, nu-i senin,
Și voia nu-i e deplin.

Dacă fetele-'și mărită,
Rēmân cu inima friptă,
Ori li-e bine, ori li-e rău,
Scie singur Dumneșeu!

† A. P.

Steaua.

La steaua, care-a rēsărit,
E-o cale atât de lungă,
Că mii de ani 'i-au trebuit
Luminii sē ne-ajungă.

Poate de mult s'a stīns în drum,
În depărtări albastre,
Ear' rața ei abia acum
Luci vederii noastre.

Icoana stelei, ce-a murit,
Încet pe cer se suie:
Era pe când nu s'a zărit,
Ați o vedem și nu e.

Tot astfel când al nostru dor
Peri în noapte-adīncă,
Lumina stīnsului amor
Ne urmărescē încă.

Mihail Eminescu.

Poesii populare.

De pe la Șireag, în Ardeal.

Culese de

Laura Veturia Murēșanu.

Frunză verde sub omēt,
Ne-am iubit, mândră, bogăt
Și aș vrē sē nu te vēd:
Na-'ți, lele, inelele
Și le dă la cine-'i vrē,
Cu mine vorbă n'avea,
Și le dă la cine-'i place,
Cu mine vorbă nu face,
Că tu, lele, așa-ai gândit,
Că eu sūnt de prăpădit,
Că dacă tu 'mi lāsa
Eu alta nu 'mi-oiu afla,
Și în apă 'm-oiu țipa;
Doar' va feri D-șeu,
Sē mē țip de dorul tēu,
Și m'a feri Precesta,
Sē mē țip de jelea ta.

Frunză verde lemn de sus,
Ne-am iubit, mândră, de-ajuns,

Cine ne-a vēdūt, ne-a spus,
N'ar avē folos de boi,
Cum am fost noi amēndoi,
Nici de staulul cu oi;
N'ar avē folos de vaci,
Că ne-am fost periți de dragi,
Fi-'i ar casa temnița,
Cum am fost cu lelița,
Așternutul petrițe,
Căpētăiul ferele.

Tu, mândruță, de departe,
Trimite-'mi pe postă carte;
De trăiesci, sē te doresc,
De-ai murit, sē te jelesc.

Floricea mândră din grâu
Vrut-aș fi sē nu te știu;
Până-ce nu te sciam,
Unde mē culcam, durmiam,
Dar' de când te-am cunoscut,
Nu pot dormi 'n așternut
Numai pe pământul ud.

Câte mândre am avut,
Sē s'adune-ar face-un tēg;
Ear' pe câte le-am lāsāt,
Sē s'adune-ar face-un sat.

Nici o boală nu-i mai grea,
Ca și vara secerea
Și-apoi iarna dragostea.

ci de un grup de oameni, care pot să-și permită luxul de a fi independenți atât față de guvernul, cât și față de publicul român și de a jertfi unii banii lor muniți, ear' alții munca lor zilnică, pentru-ca să facă o treabă bună. Cine vrea să ajutăm, ear' cine nu vrea ori nu îi ajută, ori îi sapă fire pe față, fie prin ascuns, după cum îi este fire. Până acum au fost mulți aceia, care i-au ajutat și puținii aceia, care și-au riscat numele cel bun săpându-i, încât simt chiar și Maghiarii ei înșiși, că „Tribuna“, deși creată după inițiativa câtorva oameni numai, este o faptă a totalității Românilor din țările coroanei ungare. Ear' aceasta pentru-că Românii s'au convins, că în coloanele acestui diar în genere se exprimă vederile și sentimentele lor și se susțin cu toată hotărârea aspirațiile lor.

Nu scim dar', dacă are ori nu „Tribuna“ în dosul ei vre-un partid. Aceasta nici se va putea ști decât atunci, când Românii vor să se facă ceva. Dacă atunci nu ne vor întreba și pe noi, e lucru hotărât, că nu are „Tribuna“ nici un partid în dosul ei. Dacă s'ar întâmpla însă, ceea-ce deasemenea e cu puțință, ca și pe noi, ba poate-că chiar mai ales pe noi să ne întrebe, atunci oficioșii din Cluj înșeală pe cetitorii lor în ceea-ce privește importanța politică a „Tribunei“.

Ne permitem deocamdată a-i încredința pe oficioșii din Cluj, că după cea mai bună convingere a noastră avem totdeauna să fim întrebați și noi. Căci este mare cercul de oameni, care au primit convingerea, că pot să pună toată încrederea în grupul adunat împrejurul „Tribunei“.

Avem și adversari, mulți adversari, ba mărturisim, că din zi în zi mai hotărâți adversari. De ce însă? Tocmai pentru-că linia de conduită, pe care o indicăm în viața politică, nu se potrivește cu sentimentele unui mare număr de Români.

Punctul nostru de plecare este, că mai curând ori mai târziu forța împrejurărilor îi va sili pe concetățenii noștri maghiari să intre la învoială cu Românii. Foarte mulți dintre Români n'o admit însă aceasta, și acestora întreaga direcție politică susținută de noi le pare greșită și nepotrivită cu interesele naționale române.

În programul „Tribunei“ e emis principiul, că Românii trebuie să și pară ceea-ce în adevăr sunt, un „element de ordine“ la hotarele monarchiei. Totdeauna am fost combătuți pentru acest principiu. Ni s'a dis, că suntem nisece „gendarmi“ ai monarchiei, nisece agenți mascați ai guvernului din Budapesta, nisece slugi ai Maghiarilor. Patru procese de presă am avut, pentru-că am vorbit cu inima deschisă, unul dintre redactorii „Tribunei“ zace în temniță, supus unui tratament, despre care nu mai vorbim, alți doi au fost osândiți fără de nici un reason, — și opiniunea publică română a rămas indiferentă față cu soarta noastră, — pentru-că: „Bine li se întâmplă“, — diceau mulți dintre Români, — „căci prea mult umblă după prietenia Maghiarilor“. — Și chiar atunci, când unul dintre colegii noștri a mers în temniță, cel mai cu autoritate dintre oamenii noștri politici, pe care îl stimăm mai presus de toți, ne făcea muștrarea, că nu ne-am apărât cum se cuvine și ne dedea sfatul, să încetăm odată a mai reflecta la prietenia Maghiarilor.

După toate aceste vin oficioșii din Cluj să le spună cetitorilor sei, că ni-am schimbat politica, fiindcă le-am dis Românilor, că trebuie să „aștepte în toată liniștea“.

Aceasta am dis-o noi totdeauna, numai că Maghiarii nu știu ce se petrece aici în țeara aceasta, nu ne-au înțeles nici odată și nu ne înțeleg nici acum.

„Adevărul politic la noi este, — dic ei, — că jumătatea monarchiei este statul ungar milenar, unit și nedespărțit, cu locuitorii ei, care sunt datori și sunt gata să stea ca un singur om la apărare.“

„Întregul popor o știe și o voiesce aceasta, îndată-ce trebuieți cere, numai pe ici pe colo câte un cârturar mai e în nedumerire morală asupra acestei datorii.“

„Și pe acestia îi va învinge de o parte conștiința de datorie, de alta rîvna și mai ales sentimentul nobil, care primează față cu reflecțiunea, acetstă parte diavolească a omului.“

„La urma urmelor concetățenii noștri români cârturari au ședut și ei pe aceeași bancă școlară cu noi; poartă împreună cu noi sarcinile comune, care sunt deopotrivă în țeara aceasta; ne întâlnim cu toții pe terenul exigențelor vieții; ne cunoaștem unii pe alții după chip, după fire, după spirit, ba chiar și legături familiare ne împreună, pe toți cei-ce stăm aici în basinel Carpaților; e dar' preste puțință, ca să ne fie adevărat ceea-ce prevestesc toți politiciii lumii și ceea-ce dictează firea, ca toate naționalitățile să se grupeze contra slavismului împregiurul Maghiarilor, elementul conservator al statelor de pe Dunăre“.

Fleacuri!
Împregiurul Maghiarilor nu se adună nimeni. Ne adunăm cu toții împrejurul dinastiei Habsburgilor, și dacă Maghiarii mai au viață, se vor aduna și ei alături cu noi, ceilalți, — ear' dacă nu, vor peri, cum au perit toate popoarele, care n'au știut să-și cunoască puterile și importanța.

Așa am înțeles noi totdeauna prietenia cu Maghiarii, și tot astfel o înțelegem și astăzi: adunați împrejurul dinastiei Habsburgilor, Românii se vor lupta alături cu noi și cu Maghiarii pentru susținerea propriei lor existențe, dar' au trecut timpurile, ca Românii să fie trabanți ai Maghiarilor și ca ei să-și verse sângele îndesebi pentru „statul maghiar“, în care atât de grea le-a fost și le este soarta. Se vor lupta pentru interesele lor proprii și pentru monarchia aceasta, care este razimul existenței lor naționale.

Ingrijiri de războiu oficioase.

Reproducem un articol prim al diarului „Nemzet“, pe care și „Pester Lloyd“ îl reproduce în părțile sale mai marcante drept o susținere a comunicatului alarmator din „Budapester Correspondenz“, reprodus și de noi în numărul ultim. Eată articolul primului oficios maghiar:

„Scirile diarelor de aji dimineată trebuiau să surprindă pe public într'un mod de tot neașteptat. Oficiul de externe al monarchiei nu poate fi acuzat, că ar fi pus în joc cu ușurință interesele păcii. Și dacă cu toate acestea așăm aji, că în cercurile normative ale oficiului de externe se țin de necesare astfel de dispozițiuni, care își trag seamă și cu eventualitățile războiului, aceasta e la toată întâmplarea o aparență, a cărei serioșitate nu se poate, nu e permis să se pună la îndoială. Cunoșcând acea atitudine, pe care a manifestat-o oficiul de externe în toată dezvoltarea actuală a încercărilor orientale, noi scim, că și în această privință politica noastră externă e condusă de aspirațiuni îndreptate spre menținerea păcii. Dar' de altă parte e foarte natural și aceea, că trebuie să se facă toate pregătirile întru apărarea intereselor monarchiei și ale patriei noastre față cu toate eventualitățile.“

„Vină scirile neliniștitoare cât de pe neașteptate, chiar după amăgirile pacifice din cele din urmă zile; aceasta nu schimbă întru nimic serioșitatea situației. Și deși noi nu scrutăm motivele, care impun oficiului de externe nisece pași atât de hotărâți, nu ne putem îndoi asupra unui lucru: că fără motive ponderoase cercurile competente cu anevoie s'ar fi hotărât pentru o asemenea procedere.“

„Să ne aducem aminte de decursul delegațiilor. Cu privire la misiunile și scopurile, față cu situația externă s'a arătat o rară înțelegere între guvern și opoziție. Și dacă a și fost vre-o divergență între ei, aceea a consistat mai ales într'aceea, că opoziția ar fi pretins o energie mai mare în ceea-ce privește ajungerea scopurilor, pe care totți din toate părțile le-am aprobat.“

„Această accentuare mai mare a energiei e pentru opoziție un lucru mai mult decât firesc. Acela, care stă mai departe și nu vede față în față greutățile, totdeauna doarece un progres mai grabnic și mai hotărât. Și acela, care conduce afacerea, e avisat la o rezervă cu mult mai multă, decât se poată demonstra în public, câtă energie desvoaltă el. Între puteri, câtă vreme războiul încă n'a isbucit, comunicarea se întâmplă totdeauna între cele mai prevenitoare forme. Și dacă din când în când și devine tonul mai energetic, a aduce aceasta la cunoștința publică, n'ar însemna altceva, decât a provoca rumperea. Înaintea publicului celui mare rămâne șmalțul din afară al unei venerațiuni prietinoase încă și atunci, când fiecare înarmează și pândescse momentul, în care poate să se arunce cu mai mult succes asupra adversarului seu.“

„Cât de departe am ajuns pe acest povârniș, acum nu se poate determina și de a o scruta aceasta, ar fi o ocupațiune foarte delicată și pre-

matură. Nouă ni-e destul faptul, că Rusia își continuă pregătirile ziua și noaptea, și că a ră-mâne față cu acesta nepregătit, ar fi un păcat egal cu tradarea de patrie.“

„Ar fi prematur a discuta cestiunea, când și în ce cas nu s'ar pute împăca contrastele. Și în privința aceleia ar fi acum cu greu să ne exprimăm, la al cărui sprigin am pute conta într'o eventuală luptă. Aji încă nimeni n'ar pute să determine numărul aliaților și al dușmanilor noștri. Un lucru însă îl putem ști de pe acum: că numai de o astfel de luptă poate fi vorba, pe care, după convingerea amânduror state ale monarchiei și a fiecărui partid mai important din aceste două state, o pretinde scutirea celor mai sfinte interese ale dinastiei și ale popoarelor ce aderează cu o adevărată credință la această dinastie.“

„Noi sperăm până în cel din urmă moment, că războiul se va pute încungiura. Dar' nu ne îndoim de loc, că în acel cas, când acela va fi inevitabil, nu va exista în monarchie, și îndeosebi în Ungaria nici un partid, care n'ar ști să uite rivalitățile meschine atunci, când e vorba, ca națiunea să-și câștige toate acele mijloace, care într'un eventual războiu îi vor face situația mai favorabilă și biruința mai sigură. Din contră mergem mai departe și suntem convinși, că pe acest teren nici opoziția nu rămâne îndărăt în ceea-ce privește patrioțica și diplomațica aplecare spre jertfe, pentru-că nimeni nu poate lua asupra-și răspunderea pentru împregiurarea, că eventualul ciaz hotărâtor ne-ar afla nepregățiți.“

„Nimeni nu grăbește sosirea acestui ceas. Toate silințele noastre se îndreaptă spre a-l întârzi pe cât se poate și, dacă se poate, a-l da îndărăt pe un timp lung. Politica externă a monarchiei a dat nenumărate dovezi, că nu provoacă contrastele; că spre împăcarea aceloră — între marginile intereselor vitale ale onoarei și statului — nu se spărie nici de jertfe și că pasul, pe care îl face acum această politică, dovedind de o parte și puterea și hotărârea acestei monarchii, nu înceată nici mai departe a servi acestor mari interese ale moderațiunii și ale politicei internaționale conservative. Pentru-că, dacă între contrastele de interese ce se ivesc unul după celălalt singur numai acele interese s'ar arăta nearmate, singur numai capabilitatea de acțiune a aceloră s'ar părè împedecată, care sunt legate de drapelul monarchiei noastre, nu suferè îndoială, că atacul în contra noastră ar deveni tot mai cutezător și așa lupta pentru acele ar deveni tot mai neevitabilă. Lungul șir al declarărilor oficiale a dovedit, că sunt interese, care de sigur pretind să le apărăm. Cuvântul, care s'a rostit atunci și care în depărtare a stîrnit aprobarea tuturor aceloră, care simt împreună cu interesele păcii și ale liberei dezvoltări a Europei, a fost baza firească a aceleia ce se întâmplă acum. Aji tot atât de puțin amenințăm, tot atât de puțin trimbișăm războiul, ca și atunci. Parola noastră e și aji scutirea păcii și a intereselor noastre. Dacă arătăm, că noi nu numai voim, dar' și putem să ne apărăm interesele noastre, scutim pacea cu mult mai bine, ca-și-când dacă atitudinea noastră ar deștepta în ori-și-cine credința, că alipirea noastră cătră o politică pacifică porcede din impotența și din incapacitatea noastră de acțiune. Scopul acestei atitudini nu e de a provoca pe dușmanii noștri. Am suferit noi cu mult mai multe provocări, decât să se poată repeta așa ceva chiar și numai drept o acuzare. Scopul e mai ales acela, de a încungiura transpunerea provocărilor îndreptate în contra noastră pe un astfel de teren, unde acele ar crea nisece contraste ce nu se pot împăca; și totodată și acela, că dacă, prelungiți toată direcțiunea fundamentală pe deplin pacifică și conciliabilă a politicei noastre, încurcarea lucrurilor totuși ar duce la o măsurare a contrastelor, neglijențele de pe acest teren să nu aducă cu sine pe alt teren misiuni ce noi nu le putem împlini“.

Cronică.

Părechea moștenitoare de tron și ducele Filip de Koburg au sosit în 9 Ianuarie n. 1889 în deplină sănătate la Viena.

Ziua nasterii a 60-a a arhiducelui Rainer. Astăzi împlinesc arhiducele Rainer 60 de ani. Din incidentul acesta pregătesc academia de știință din Viena, al cărui curator este arhiducele Rainer, precum și muzeul austriac și reuniunea de industrie și de artă din Viena mari ovațiuni pentru ziua de astăzi.

La marșuri militare primesc cetățenii cari au de a da fiecărui soldat dela sergent în jos 28 deca carne de vită compensație pentru ținuturile dincoace de Dunăre 19 cr., dincolo de Dunăre 21 cr., dincoace de Tisza 17½ cr., dincolo de Tisza 16½ cr., în Ardeal 12 cr., în Croația și Slavonia 17½ cr., în Budapesta 25 cr., în Pojon 25½ cr., crucei, în Cașovia 23 crucei,

în Timișoara 21 cr., în Cluj 15½ cr., în Sibiu 17½ cr., în Fiume 23½ cr., și în Agram 21 cr.

Schimbări în comanda generală din Lemberg. Se depezează din Craovia cu datul de 10 Ianuarie 1887: Pe aici se vorbește, că actualul comandant de corp de aici, prințul Windischgrätz ar fi ales a înlocui pe comandantul general din Lemberg, generalul de artilerie ducele Würtemberg, care voiesce a se retrage, silit fiind prin considerațiuni sanitare.

Advocat și conducător de matricule. Comunitatea israelită din Sighetul-Marmației a ales deunăci pe un avocat de acolo de conducător de matricule. Camera advocațională a aflat despre aceasta și a provocat pe avocatul din cestiune, a renunța ori la praxa advocațională ori la noul seu oficiu, căci la cas contrar el va fi șters din lista advocaților. Avocatul a apelat la curie în contra acestei hotărâri, ear' curia a adus acum în cestiunea aceasta o hotărâre principial foarte interesantă, anume: poziția unui conducător de matricule e incompatibilă cu exercicierea praxei advocaționale.

Balul reuniunii femeilor române din Sibiu va avè în ăstan loc Sâmbătă în 12 Februarie st. n. în sala dela otelul la „Împăratul Romanilor“.

Serată declamatorică în B-Tiha. Joi, la 1/13 Ianuarie 1887 se va arangia în localitățile scoalei confes. române din comuna Borgotiha o serată cu declamațiuni. Venit curat e destinat în favorul acestei scoale. Ofertele marimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică.

Balul societății „Junimea“ din Cernăuți. Societatea academică „Junimea“ invită la balul, care se va ținè Joi la 22 Ianuarie (3 Februarie) 1887 în sala societății filarmonice din Cernăuți. Începutul la 8½ oare seara. Președinte de onoare: Baronul Alexandru de Vasileo. Președintele comitetului arangiator: Vasile Morariu. Președintele societății: Isidor Stefanelli. Comitetul arangiator: V. Morariu, M. Andronic, P. Barbu, V. Boca, N. Blându, I. Bumbacu, I. Calinescu, E. Comoroșanu, C. Chiricescu, I. Dan, I. Dimitrovici, V. Halip, V. Hnideiu, C. Hominca, Br. A. de Hormuzachi, V. Iliuș, Dr. D. Onciul, St. Popescu, C. cav. de Popovici, E. Popovici, G. Popovici, F. Popovici, D. Popovici, D. Popovici, I. Stefanelli, N. cav. de Stamati, Br. I. de Stîrcea, G. Turtorean, O. Turcan.

Seghedin — un eldorado al executorilor. „Szeged nem volt, de lesz“ (Seghedinul n'a fost, ci va fi) se dicea pe timpul reînțeleierii nenorocitului oraș. Dar' oare astfel și-a închipuit „reînțeleierii“ viitorul Seghedinului, precum ni-se prezentează bună-oară într'o notiță pe cât de scurtă pe atât de cuprindeătoare a lui „Pester Lloyd“? Eată-o: „Eldorado al executorilor se parè a fi necondiționat Seghedinul, deoarece-colo în anul trecut s'au executat de cătră 25 de executori nu mai puțin de 25,067 de asigurări. În termin mediu se vin — orașul numărând 8000 de familii — trei execuțiuni pe una familie“.

Un furt la gara din Copșa. Din Agârbiciu ni-se scrie cu datul de 10 Ianuarie n. 1887: La gara din Copșa-mică s'a furat zilele aceste dintr'un vagon închis o ladă cu piei lucrute în preț cam de 700 fl. Furtul a fost descoperit la doi locuitori sași în comuna Agârbiciu. Pretorul cercului, dl Lenvay, cu asistența gendarmeriei a găsit pieile ziduite în casa unuia dintre făptuitori, care împreună cu celălalt complice a fost exortat și predat judecătoriei.

Sinucidere. În Oravița s'a sinucis zilele aceste avocatul pensionat al societății căii ferate de stat austro-ungare, Dr. Ladislau Huszthy.

Se înmulțesc nebunii — scrie „Budapester Tagblatt“ în mod înspăimântător, atât în provincie cât mai ales în capitala Ungariei. Partea de observație a spitalului „Rochus“ nu mai cuprinde nefericiți, cari se aduc și de aici și casa alienaților din Leopoldfeld nu mai are odăi îndestul pentru a cuprinde nefericiții ce se aduc. Direcțiunea spitalului „Rochus“ a cerut dela ministerul de interne să se primească 11 nefericiți alienați, ear' ministrul a respins cererea „pentru lipsă de loc“, cum se dice în foaia oficială

Industria națională română. La Ploiesci va începe să funcționeze în curând o fabrică de flanele, ciorapi, mănuși, postavuri și perdele. Fundatorul fabricii este Em. C. Ispirescu în tovarășie cu doi specialiști din Transilvania.

O expoziție vinicolă română se va deschide la an în capitala României după inițiativa mai multor proprietari de vie.

Etatea actuală a împăraților și regilor. Cu 1 Ianuarie 1887 au ajuns căpeteniile diferitelor țeri următoarea vîrstă: Wilhelm, împăratul Germaniei numără 89 ani, Papa Leo XIII 76, Wilhelm III, regele Țerilor-de-jos 69, Carol III, prințul de Monaco 68, Victoria, regina Marii-Britanie 67, Pedro II, împăratul Braziliei 61, Francisc Iosif I, împăratul Austro-Ungariei 56, Leopold, regele Belgiei 51, Ludovic I, regele Portugaliei 48, Carol, I regele Româ-

niei 47, Abdul-Hamid, sultanul Turciei 44, Humbert, regele Italiei 42, Alexandru III, Ţarul Rusiei 41, George, regele Greciei 41, Milan I, regele Sârbiei 32, și în sfârșit regele Spaniei e de vre-o câteva luni.

Honorarul literar al lui Gladstone. În literatură trebuie să are numele Gladstone și acum încă un sunet fermecător. Gladstone a primit pentru ultimul său articol din „Nineteenth Century” suma de 250 puncte sterlingi (3000 fl.). Acesta se dăca a fi cel mai mare honorar, care s'a plătit acum de ani pentru un articol scris într'un țiar.

Romanul unei fete de împărat. Din timpuri de mult trecute se scoate la iveală o istorioară interesantă petrecută la curtea rusească, fiind această istorioară în legătură cu numele Leuchtenberg, care astăzi figurează ca candidat pentru tronul bulgar:

Ţarul Nicolae, cel mai arogant domnitor din vremea de atunci, ducea un strict regiment atât în țeară, cât și în familie. El avu o singură fiică cu numele Maria Nicolaievna, pe care o iubia preste măsură. Pe cât de aspru și neîndurat era el în toate afacerile lui, pe atât de blând și indulgent era el față cu fiica sa, pe care întru atât o iubia încât nu-i lăsa nerealizată nici o dorință. Într-o zi a început a deveni Maria Nicolaievna tristă și de atunci ea era cuprinsă de o adâncă melancolie. Medicii se temeau de o boală sufletească, ear' Ţarul era disperat cu totul. Cronica curții istorisă pe atunci, că Ţarul ar fi stărunit pe lângă fiica sa, ca să îi descopere supărarea și dorințele ei, ear' Maria Nicolaievna după multă stăruință din partea tatălui s'a hotărât a-i descoperi între lacrimi taina inimii sale. Însă lucru ciudat — după scrierile de atunci — Maria Nicolaievna a refuzat a descoperi obiectul dorințelor sale tainice. „E dînsul un domnitor?” întrebă Ţarul. A da din cap a fost respunsul ei. „Aparține el cel puțin unei familii domnitoare?” Din nou da fiica din cap. Împăratul ambițios era p'aci să se supere, dar' era vorba de fiică-sa, pe care o iubia cu tot focul părintesc, de aceea se predomni, când auzi că alesul inimii fiicei sale e micul duce Maximilian de Leuchtenberg, un major à la Suite în serviciul său. Vre-o câteva zile se luptă Ţarul, care fusese a numi pe regele Francezilor de atunci Louis Philippe „Mon frère” cu simțimintele sale dinastice. Un Beauharnais? Un jumătate Bonaparte? Deodată luă Ţarul o hotărâre și curtea precum și publicul cetii cu mirare în foaia oficială, că micul major, prințul Leuchtenberg avansă în scurt timp la gradul de colonel, general, admiral și proprietar al celor mai de căpetenie decorațiuni rusești. Cununia prințului de Leuchtenberg cu Maria Nicolaievna s'a săvârșit la 1842 cu mare pompă, ear' succesorii lui au fost împărțâși prin un „Ukas” împărătesc cu titlul de „alteța imperială.” Maximilian muri la anul 1852, pe când vedușa sa la 1876. Cel mai mare fiu din această căsătorie e Nicolae Maximilianovici de Leuchtenberg, general à la Suite al Ţarului și actualul candidat pentru tronul bulgar.

Cestiuni scolare.

Zelosul învățător din Rodna-veche, domnul Ioan Pop Reteganul în Nrul 232 al țiarului „Tribuna” a slevat o idee foarte salutară, cu privire la ajutorarea elevilor săraci, care frecventează scoala populară română.

Cu durere caută să mă exprim, că până acum apelul acesta puțin rezultat a obținut, ba în public această cestiune de interes general național, mai că nici nu s'a ventilat; abia acum în Nrul 292 al „Tribunei” un alt domn învățător din Grădișce, ventilează în public apelul și idea dlui I. Pop Reteganul, și în colorii foarte vii descrie cauza ponderoasă, pentru care apelul dlui I. Pop Reteganul nu puțin obține rezultat îmbucurător.

Permiteți-mi în prețuita foaie „Tribuna” să-mi exprim și eu părerea mea cu privire la apelul dlui I. Pop Reteganul. Ideea ce o slevă dl I. Pop Reteganul în apelul său merită să fie acceptată și spriginită de toată suflarea românească, căci e bună și mult laudată, și astfel în prima linie întreagă preoțimea română, care e în imediata apropiere cu învățătorul cu tot zelul să o părtinească.

Se află în sfânta scriptură un loc, unde se dăce, că: „buzele preotului vor păzi știința, și lege va eși din gura lui” și oare cum vor păzi buzele preotului știința? cum va eși legea din gura lui? când decum să iee în considerare — oare excepțiilor — vre-un apel ce vine dela corpul învățătoresc, dară nici că prea vrea să stee de vorbă cu dînși, pre lungă toate că legea fundamentală sigilată cu precăurat sângele lui Is. Christos, ne demandă ca „să iubim pe deaproapele noastre, ca pe noi înșine” și oare învățătorul nu e deaproapele nostru? oare preotul n'are datorința, — chiar după oficiul sacru ce-l poartă, — nu numai a nu desprețui pe subalternul său, ci fiind totdeauna în contact cu el, chiar a-l îmbărbăta în oficiul greu ce-l poartă.

Cestiunea ce a pus'o pe tapet dl I. Pop Reteganul, e o cestiune vitală scolară — și națională română.

Scoala bună produce fii buni și supuși credincioși sfei noastre biserici; leiali Români și bravi luptători. Din scoala rea es bastardii națiunii române.

Cu permisiunea D-Voastră eu propun, și respective aș dori, ca apelul dlui I. Pop Reteganul, precum și ideea ce o slevă și dl învăță-

tor Trimbițoiu, din Grădișce, cât de îngrăbă „trup se se facă” și încă cum? formeze-se un comitet central, — alte subcomitete — din bărbați bine meritați pentru națiunea română. Lucrul principal al comitetului central să fie: a cerca toate Episcopii române, — în cauza ajutorării elevilor scolare miseri din scoalele populare sătesci, — precum și pe alți dignitari înalți, prin un apel, și prea deplin sînt convins, că apelul comitetului central nu va fi zadarnic. Subcomitetele să stee sub comanda comitetului central și să facă și ele cât pot, și pot numai să vree; căci pună-se sub-comitetele în conțelegere cu M. O. D. protopopi tractuali, și alți onorațiori, și apelul lor și aci, sigur, efectul dorit nu l-ar pierde căci în adunările tractuale de primăvară și toamnă sigur se va hotărî ceva „și în cauza ajutorării elevilor miseri din scoalele populare române”, pună-se sub-comitetele în conțelegere cu președintele și președinții reuniunilor de tot soiul și sigur și aci glasul sub-comitetului nu va sună în pustă. Și în urmă din 500—600 preoți români numai în diecea Gherlei, care venerat preot român nu ar lăsa câte 1 fl. anual din subsidiul său „spre mărirea fondului elevilor scolare miseri din scoalele populare române”, numai să lucre comitetul central într'acolo.

Fie-mi permis aci a aduce casuri concrete, cât de salutar este apelul dl I. Pop Reteganul. În Lăpușul-român, unde sînt cooper. de 5 ani trecuți și totodată și catechet al scoalei locale, în scoala am luat seama, că toți Românașii — și Româncuțele noastre verși ca stejarul, ce minte ageră au, dar' neavînd cărți îndestulitoare, cum se îngroapă mii și mii de talente prețioase în pământ. Eu vedînd lipsa de cărți în scoală, am procurat pe rînd-punderea mea nisce „abc”-edare românești din Budapesta în suma de 40 exemplare; 30 exemplare au trecut, cât cu sila, cât cu mila, 10 exemplare era să le solvesc eu. . . . Oare ce bucurie mare poate face învățătorul elevului, când nu un „abc”-edar îi dă gratis, ci chiar numai un caiet? aceasta omul nu o poate spune. — Oare acum, poate omul' descrie colorile cele vii de bucurie ale elevului — și părinților lui, — când elevul nu un caiet capătă gratis, ci un „abc”-edar sau legendar? Nu le poate omul descrie aceste bucurii, dar' apoi când astfel ar fi crescut „fondul pentru ajutorarea elevilor miseri din scoalele pop. române” încât nu numai cu cărți, ci și cu vestiminte, să se poată ajuta scolarii cei miseri, oare atunci mai fire-ar vre-o suflare românească, care să nu prindă carte în mână? Nu — căci „poporul român e accesibil spre a se înzestra cu știință cât de înaltă, numai să aibă apostoli, care să-l lumineze și să-l ajute la cas de lipsă și nevoia, în est-mod socot eu, că cauza românismului va fi salvată. Eată câștigurile: I câștig: Elevul cu zel mai mare ar învăța, cugetînd de va învăța bine, va dobîndi și alt premiu. — II-lea câștig: Elevul mai regulat ar umbla la scoală — așa dîcînd emulând ar frecventa scoala — socotînd acum eu, ba eu voiu căpeta cîstele dela dl părinte ori învățător. — III-lea câștig e al națiunii române, căci: „ai carte ai parte” „n'ai carte, n'ai parte” în lumea aceasta nici de comorurile științei nici de fructul lor. — Cu privire la apelul zelosului dascăl I. Pop. Reteganul, — care de se va realiza, va fi de cel mai mare folos pentru scumpa gînte română cea mult cercată, și se poate ușor realiza numai să fie voință tare și unire în cugete și simțiri.

Lăpușul-român, la 24/12 1886 st. v.

Ioșif Nemes,
cooper. gr.-cat., catechet ordinar scol. locale.

Din public.*)

A p e l

Trăim în secolul al XIX-lea, al cărui geniu ne strigă „înainte” în fiecare ții.

Acest secol cu drept se numește secolul lîminii și al asociațiilor; aici în asociațiuni e forța maximă materială și spirituală. Și e constat, că forța spirituală atîrnă dela cea materială.

Nici un popor nu va pute face progrese însemnate în cultură, dacă nu va progresa mai întăiu în cele materiale.

Dacă economia de câmp, de vite, industria și comercial vor progresa, vor înflori la un popor, atunci cultura la acel popor de sine se va avînta.

Subscriși, considerînd aceste adevăruri, și avînd în vedere lipsele cele multe ale poporului nostru, în timpul de ați, am luat asupra noastră misiunea, de a funda un

Institut de credit și economii

cu centrul în S.-Sebeș, cu scop de a desvolta spiritul de economie și de a procura locuitorilor de toate clasele din S.-Sebeș și giurul lui, cu preferență poporului țeran agricol creditele, de care are trebuință, scăpându-l din ghiara cămătar-nicilor.

Spre realizarea acestui scop salutar și garantarea progresului, ce voim a înființa — Vă invităm prin aceasta, să binevoiți a concurge și D-Voastră cu subscripțiuni, cât se poate mai numeroase la întemeierea acestei

Societăți pe acții.

Institutul acesta de „credit și economii” se va funda pe timp nedeterminat, cu un capital

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

fundator de 30,000 fl. v. a., care se va realiza prin emisiune de 600 acții à 50 fl. v. a.

Terminal pentru subscrierea acțiilor e până în 1 Martie 1887 n.

La subscriere se vor solvi 10%, adică 5 fl. de acție și 2 fl. taxă de înscriere după fiecare acție.

Până în 1 Aprilie 1887 se vor solvi din rest 20%, până în 1 Septembrie 1887 35%, ear' restul de 35% până în 1 Decembrie 1887.

Subscripțiunile se fac la on. dn Ioan Tipeiu, protopresbiter; asemenea și solvirile tuturor ratelor la d-sa au să se facă.

Fundatorii subscriși nu-și rezervă nici un favor față cu „institutul de credit și economii” ce voese a-l înființa.

S.-Sebeș, în 15 Decembrie 1886.

Ioan Tipeiu.	I. Boștia.
Ioachim Fulea.	C. Crețoescu.
Daniil David.	Nicol. Lazar.
Zevedeiu Murășan.	Nicolae Beu.
Ioan Ohnîtz.	Dr. Pomp. Isac.

Dare de seamă. Mulțumită și Apel nou.

La apelul meu publicat în „Tribuna”, „Gazeta Transilvaniei” și „Telegraful Român”, de unde apoi binevoiră a lua notiță și celelalte foi ale noastre, incurseră până ați 30 fl. 75 cr. (treizeci și cinci floreni și trei pătrare) pentru abcedare și legendare pe seama elevilor miseri dela scoalele rurale, și adică dela următorii binefăcători:

Dnii: Nicolae Rusan din Sâncel 1 fl.; Elie Dop, adjunct de inginer 1 fl. 10 cr.; Dănilă Gabor, adjunct de inginer 1 fl.; Ein Unbekanter 20 cr.; Petru Lenghel, adjunct de inginer 1 fl.; Ioan Frățilă, posesor în Sâncel 1 fl.; Artemiu Blășian, preot în Obreja de Tîrnăvă 1 fl. 05 cr.; Ioan Filip, preot în Libotiu 1 fl.; Dr. Ioan Pop de Bichș, medic de regiment în Sibiu 1 fl.; Redactorul dela „Ludimagister” în Reșița 50 cr.; Aron Lupean, Mil. Beamte bei der Genie-Direction in Przemysl 1 fl.; I. Pop Reteganul din Rodna-veche 1 fl. 45 cr.; Constantin Juga, preot gr.-cat. în Negrișcești 30 cr.; Ioan Oltean, not. cerc. în Negrișcești 40 cr.; Nicolae Mihăescu, învățător în Negrișcești 31 cr.; Vasile Bodea, preot gr.-cat. în Negrișcești 24 cr.; Vasile Gaborfi, sub-not. cerc. în Negrișcești 20 cr.; Nicolae Vlad, posesor în Negrișcești 20 cr.; Biserica gr.-cat. din Negrișcești 20 cr.; Ioan Marcu, preot în Augustin-eum Viena 1 fl.; Emanuil Ungurianu, avocat în Timișoara 5 fl.; d-na Teresia Zsianu din Reșița 1 fl.; d-șoara Dora Bălănescu din Reșița 1 fl.; d-șoara Sofia Nicolaevitsch din Reșița 1 fl.; d-șoara Catarina Nicolaevitsch din Reșița 1 fl.; d-șoara Ida Crișan din Reșița 1 fl.; d-nii: George Dărăghiciu din Reșița 1 fl.; Iosif Pocreanu din Reșița 1 fl.; Simion Patașan din Reșița 50 cr.; Petru Jivi din Reșița 30 cr.; Iuliu Crăciun din Reșița 1 fl.; Carol Janu din Reșița 50 cr.; d-șoara colectantă Lucreția Frenț din Reșița 1 fl.; Petru Mohor, învățător în Tutova (România) 80 cr.; Mihaiu Savescu din Reșița 50 cr. Suma 30 fl. 75 cr. Camete după banii ce i-am depus la cassa de păstrare „Rodna-veche” 7 cr. Suma: 30 fl. 82 cr.

De aci am spesat: 1. Pentru procurarea unui protocol, unde să însemn sumele incurse 1 fl. 10 cr.; 2. Pentru 4 avisuri postale à 1/2 cr. 2 cr.; 3. Pentru 18 ramburse post. (Frachtbrieve) 1 fl. 8 cr.; 4. 6 marce postale à 5 cr. 30 cr.; 5. Dlui Vasile Petri în Năsăud pentru Abcedare 10 fl.; 6. Dlui Ioan Popescu în Sibiu pentru Abcedare 6 fl.; 7. Dlui Nestor în Blaj pentru Abcedare 12 fl.; 8. Sfoară de pachetat 10 cr.; 9. Porto Abcedarelor venite din Blaj 38 cr. Suma 31 fl. Adecă, au incurs 30 fl. 82 cr.; s'au spesat 31 fl., drept aceea am mai pus dela mine 18 cr. și deci banii toți sînt spesăși.

Pentru cei 10 fl. ce i-am trimis la dl Vasile Petri în Năsăud, îmi vor sosi Abcedare de ale d-sale 48 exemplare, dar' numai preste câteva zile, că o ediție nouă e chiar acum sub tipar; și din acele se vor expeda numai decăt: 1. Scoalei române din Cernesci, p. u. Kápolnok, la adresa dlui învățător Ignat Grigorescu 8 ex. 2. Scoalei române din Negrișcești, p. u. Retteg, la adresa dlui învăț. Nicolau Mihăescu 5 ex. 3. Scoalei române din Vama, p. u. Felső-falu, la adresa dlui învăț. George Brătean 6 exempl. 4. Scoalei române din Beclean (Bethlen), la adresa dlui învăț. Simeon Moldovan 8 exempl. 5. Scoalei române din Gurtelicul-Hodolului, p. u. Hadad (Szilágy-megye), la adresa dlui învăț. Ioan Budelecan 7 ex. 6. Scoalei române din Domnin (p. Szilágy-Szt.-Király), la adresa dlui învăț. Ipate Todoran 6 ex. 7. Scoalei române din Bicadin, p. u. Hadad, la adresa dlui învăț. Vasile Drăgan 4 ex. 8. Scoalei române din Desmir, p. u. Cluj, la adresa dlui învăț. George Măcelar 4 ex. Suma: 48 exemplare.

Pentru cei 6 fl. trimiși dlui I. Popescu în Sibiu, ne-a trimis dl Krafft Abcedare de I. Popescu 28 ex. Ne-a donat dl I. Popescu cu 10 ex. Suma 38 exemplare de I. Popescu.

Cari s'au trimis: 1. Scoalei române din Mercina, p. u. Varadia (în Bănat), la adresa dlui învăț. Petru Poenar 8 ex. 2. Scoalei române din Mogoș-Miclesci (p. u. Verespatak), la adresa dlui învăț. Nicolau Necrescu 15 ex. 3. Scoalei române din Laslăul-român (p. u. Bonyha), la adresa dlui învăț. Teodor Oprean 14 ex. La subscrișul mai e 1 exempl. Suma 38 exemplare.

Pentru cei 12 fl. trimiși la Blaj, ne sosiră 66 exemplare din Abcedarul de Solomon Muntean, din cari expedat: 1. Scoalei române din Băgău, p. u. M.-Lăpod, la adresa dlui învățător Basiliu Muntean 10 exemplare; 2. Scoalei române gr.-cat. din Chiherul-inferior, p. u. Görgény-Szt-Imre, la adresa dlui învăț. Iuliu Harșan 10 ex.; 3. Scoalei române gr.-cat. din Șura-mică, p. u. Sibiu la adresa dlui învăț. Teodor Hoghia 10 ex.; 4. Scoalei române gr.-cat. din Suciag, posta ultimă. Cluj la adresa dlui învăț. Petru Colcer 10 ex.; 5. Scoalei române gr.-cat. din Sânteu-Jude (p. u. Czege) la adresa dlui învăț. Petru Grama 10 ex.; 6. Scoalei române din Șinca-veche la adresa dlui învăț. Eustachiu Crișan și Anastasiu Moldovan (p. u. Sárkány) 10 ex. La subscrișul sînt spre dispozițiune 6 exemplare; suma 66 exemplare.

A mai dăruit scoala română confesională din Rodna-veche 48 exemplare folosite din Abcedarul de Solomon Muntean; acelea s'au trimis numai decăt: 1. Scoalei române din Iclod (p. u. Blaj) la adresa dlui învăț. Ioan Damian 25 ex.; 2. Scoalei române din Solovesta (p. u. Görg.-Szt-Imre), la adresa dlui învăț. Ioan Suci 23 ex. Suma 48 exemplare.

Va să dăca, din dăruirile marinimoase s'au provădat cu Abcedare 200 elevi miseri de ai scoalelor noastre rurale, dar' n'am avut pe ce cumpăra și legendare.

Primească deci marinimoșii donatori mulțumitele cele mai sincere ce li se aduc din partea micilor elevi prin mine colectantul de ofrande pentru ei.

E drept, că mai este lipsă de multe Abcedare și legendare, e drept, că nici nu scim încă de câte Abcedare și legendare mai avem lipsă, căci domni învățători nu ne prea scriu; numai 24 învățători aflară cu cale a ne da informațiunile necesare relative la lipsele de cărți scolare și aceea, de nu mă înșel, provine din cauza, că d-lor nu cetesc diare, ce — de e adevărat — e foarte trist. Cine să mai cetească foi, dacă nu vor ceti aceia, cari au de a învăța pe tînera generațiune cetirea? Fie buni deci toți învățătorii nostri, cari vor ceti aceste șire, a ne scrie:

1. Ce abcedare și ce legendare folosesc în scoala ce conduc?

2. Le sînt impuse ori d-lor le-au introdus ca mai bune din câte cunosc?

3. De câte abcedare și legendare ar mai avî trebuiță pentru elevii miseri și cu tragere cătră învățătură?

Ear' la onoratul public român, la toată suflarea românească, de ori-și-ce etate, sex și stare sînt liber a reinnoi următorul

Apel:

Binevoească fiecare, după voință și putință, a dăruî câte ceva pentru provăderea elevilor miseri din scoalele române rurale cu abcedare și legendare, fără de cari nu se pot produce cetitori, nu se poate lumina, că neamul nostru numai de aceea îndură atîtea, căci nu e destul de luminat.

Cui îi zace deci la inimă înaintarea neamului nostru, cine vrea a documenta în faptă, că e bun Român și nu numai din gură, cred, că va recunoaște, că nu greșesc nimic, dacă-l rog să contribuie ceva spre acest scop.

Sumele benevole sînt a se trimite la subscrișul, care la 1 Februarie 1887 își va da com-patul în public.

Mai mulțumind odată marinimoșilor donatori, rugînd pe fiecare să nu dea uitării această cauză de trei ori sfântă, pofesc la toți sərbători fericiți!

Rodna-veche (Ó-Radna), Transilvania.
2/1 1887 st. n.

Ioan Pop Reteganul,
învățător și redactor.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI”.

Göttingen, 11 Ianuarie n. 1887.
Teatrul orașenesc a ars cu totul în noaptea trecută cătră douăspredece oare după reprezentațiune. Perdere de om n'a fost.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

15 Martie 1887 imobilele văduvei Raveca Degenfeld, de cătră jud. cerc. din Beclean, în comuna S-Măghieruș.
26 Februarie 1887 imobilele lui Iovan Stoin, de cătră jud. cerc. din Vêrșeș, în comuna Gaiul-mic.
21 Martie 1887 imobilele văduvei lui Dimitrie Bodai de cătră trib. reg. din Murș-Oșorheiu.
12 Ianuarie 1887 mobilele lui Nicolae Pap, de cătră executorul jud. din Murș-Oșorheiu, în comuna „Ny.-Szt.-Benedek“.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:
la rămasul după Trifu Caderian și după Iovan Magda, la trib. reg. din Becicherecul-mare;
la rămasul după Simeon Ballu, la trib. reg. din Timișoara;
la rămasul după Simeon Solomon (din Bazoș), la trib. reg. din Timișoara.

Concursuri:

Un post de executor jud. la jud. cerc. din Becicherecul-mare. — A se adresa în 10 zile la presid. trib. reg. de acolo.
Un post de magistru postal în comuna Dipșe (comit. Bistrița-Năsăud). — A se adresa în 2 săptămâni la direcțiunea postală din Sibiu.
Un post de sub-jude reg. la jud. cerc. din „Berettyó-Ujfalú“. — A se adresa în 2 săptămâni la presid. trib. reg. din Oradea-mare.
Un post de jude reg. la trib. reg. din Sătmăr-Nemethi. — A se adresa în 2 săptămâni la presid. trib. reg. din Sătmăr.
Un post de vice-procuror reg. la procuratura reg. din Murș-Oșorheiu. — A se adresa în 2 săptămâni la procurorul suprem de acolo.
Un post de vice-procuror reg. la procuratura reg. din Chezd-Oșorheiu. — A se adresa în 2 săptămâni la procurorul suprem din Murș-Oșorheiu.
Un post de sub-jude reg. la jud. cerc. din Timișoara. — A se adresa în 2 săptămâni la presid. trib. reg. de acolo.

Un post de scrietor la jud. cerc. din Orăștie. — A se adresa în 4 săptămâni la presid. trib. reg. din Deva.

Un post de jude reg. la jud. cerc. din „Nyárad-Szereda“. — A se adresa în 2 săptămâni la presid. trib. reg. din Murș-Oșorheiu.

Un post de vice-procuror reg. la procuratura reg. din Arad. — A se adresa în 2 săptămâni la procurorul suprem din Budapesta.

Economic.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. În 9 Ian. n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 38.— cr. până 39.— cr. unguresci grei, tineri 40.— cr. până 40.1/2 cr., de mijloc 40.— cr. până 41.— cr., ușori 40.— cr. până 41.— cr. marfă țerânească, grea 38.— cr. până 93.— cr., de mijloc 39.— cr. până 39.1/2 cr., ușoară 38.— cr. până 39.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 40.1/2 cr. până 41.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 40.1/4 cr. până 41.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Bursa de Budapesta

Table with financial data for the Budapest stock exchange, including interest rates and bond prices for various currencies and terms.

Bursa de Viena

din 10 Ianuarie st. n. 1887.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, listing various securities and their market values.

Cursul pieței din Sibiu

din 11 Ianuarie st. n. 1887.

Table showing market rates for various currencies and goods in Sibiu.

Bursa de București.

Cota oficială dela 8 Ianuarie st. n. 1886.

Table showing market rates for various securities and goods in Bucharest.

Regulări de administrațiune

de păduri comunale și private în România, Transilvania și Ungaria execută un c. r. supra-silviculor pensionat și geometru jurat, care are în această branșă o experiență de mai mulți ani.

Informațiuni mai precise la administrațiunea acestei foi.

Avis important!

Am onoare a încunoscința p. t. public, că efectuez comande și „en detail“ dela 1/2 chilo în sus prin postă cu rambursă următoarele articole, ce am primit din nou de tot proaspete:

Iere negre, moi, veritabile de morun, iere roșii, veritabile de crap, lacherdă prima calitate, măslina mari de „Volo“, măslina mici „Trilie“, morun, somn, crap sărătură proaspătă, sardele prima calitate, sardine în cutii veritabil franțuzesci scumbrii, batoc afumat etc.

Halva adevărată de Adrianopol, rachet cu fistic, cu vaniliă, chocoladă, lămâe, fragi etc. din renumita fabrică „Bella-Vista“, premiată cu medalia de aur a D-lui P. Dimitrescu în Galați, dela care numai eu singur am depositul pentru toată Transilvania și Bănat.

Portocale, mandarine și lămâi, smochine în cutii de primisima calitate, stafide Sultanine și Elemé de calitatea cea mai superioară.

Cu toată stima

Nicolae N. Bidu, Brașov. Filiala strada teatrului.

[388] 2-3

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Large table showing train schedules for various routes including Budapest-Predeal, Predeal-Budapest, Budapest-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapest, and Copsa mică-Sibiu. It includes departure and arrival times for different train types.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.